

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4204/22
30.3.2023. године
Београд

У ИМЕНА РОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Весне Филиповић и Олге Арсовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из Београда, Булевар Михајла Пупина број 109/6, против туженог “Сава неживотно осигурање” а.д. Београд, Булевар војводе Мишића број 51, ради накнаде, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 368/18 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 30. марта 2023. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 368/18 од 15.03.2022. године, у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужилци на име накнаде по Полиси осигурања путника у јавном превозу исплати износ од 96.456,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана 15.03.2022. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П 368/18 од 15.03.2022. године у преосталом делу става првог изреке, тако што се **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиле којим је тражила да јој тужени на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име душевних болова због умањења животне активности износ од 125.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 180.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 15.03.2022. године као дана пресуђења до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 368/18 од 15.03.2022. године тако што се обавезује тужени “Сава неживотно осигурање” а.д. Београд да исплати тужилци АА на име трошкова парничног поступка износ од 169.016,48 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да тужилји на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 551.456,00 динара и то на име душевних болова услед умањења животне активности износ од 125.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 180.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара и на име накнаде по Полиси осигурања путника у јавном превозу износ од 96.456,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана 15.03.2022. године као дана пресуђења до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове поступка у износу од 228.114,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршност пресуде до исплате, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде под претњом извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за исплату законске затезне камате на износ трошкова поступка за период од дана пресуђења до дана наступања услова извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је у ставу првом и другом изреке због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку-ЗПП (Службени гласник РС” бр.72/11, бр.72/2011, 49/2013 - одлука УС, 74/2013 - одлука УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању дана ...2016. године, око 15,30 часова у Београду, ГО Нови Београд, на државном путу првог А реда, А1 кроз Београд, на деоници Петља Бубањ Поток (Лештане) – Петља Београд тужилја је била путник у аутобусу на линији број 601. Тужилја је кренула од Сава Центра ка Сурчину и на првој станици после Сава Центра у једном моменту, док се налазила код задњих врата аутобуса и држала десном руком за шипку са читачем за картице, возач је почео нагло да кочи испред станице код Комбанк Арене и истовремено да отвора врата, те је дошло до прикљштења десне руке тужиље, између апарата за читавања картица и врата. Тужилја се због гужве није обратила возачу већ је изашла на следећој станици у присуству другарице ББ и ВВ који јој је помогао како би извукла прикљештену руку. Тужилја се истог дана јавила Ургентном центру, где јој је указана помоћ. Тужилја је критичном приликом претрпела тешке телесне повреде у виду прелома чунасте кости десног ручја. Животна активност тужиље умањена је 5% трајно која се огледа у смањењу покрета у ручном зглобу, терминално, као и повременим боловима у ручју, приликом дужег оптерећења, држање руке у принудном положају или тежег физичког

рада, те покретима који изазивају притисак у зглобу ручја. Тужила је трпела физички бол јаког интензитета у трајању од 24 часа, физичке болове средњег интензитета у трајању од 15 дана, физичке болове слабог интензитета у трајању од 30 дана, а повремене болове слабог интензитета који су трајали 3 месеца. Тужила је трпела страх високог интензитета у трајању од десетак минута, секундарни страх у трајању од десетак минута, страх средњег интензитета у времену од пет недеља и страх слабог интензитета у трајању од 2 недеље. Тужила се обратила ГСП, али су јој они рекли да не возе на линији број 601. Према допису Секретаријата за саобраћај, Дирекције за јавни превоз од 30.11.2016. године тужила је обавештена да линију 601 одржава приватни превозник Конзорцијум "Авала бус превоз", да се ради о аутобусу марке "МАЗ" 103065, гаражног броја ..., регистарских ознака ..., ИД број ..., који припада "Ћурдић" доо, односно "LDM group" доо, које возило је осигурано код туженог. Према Полиси обавезног осигурања путника у јавном саобраћају од последица несрећног случаја "Сава осигурање" број 020565, уговарач осигурање је "Ћурдић" д.о.о и иста је важила за период од 30.11.2015. године до 30.11.2016. године, те да је осигурана сума за смрт 8.000 евра, за губитак опште радне способности (инвалидитета) до висине од 16.000 евра, а за губитак зараде и стварне и нужне трошкове лечења до висине од 4.000 евра. Према Општим условима за осигурање лица од последица несрећног случаја "Сава осигурања" од 04.11.2015. године и то из табеле инвалидитета који су саставни део општих услова за осигурање и полисе произилази у тачки 153 под а) умањена покретљивост ручног зглоба, компарирана са здравом руком, смањење до 1/3 покрета у зглобу износи до 10%. Према одлуци о одбијању захтева за накнаду штете од 03.03.2017. године, тужила се обратила туженом у мирном поступку ради накнаде штете, али је тужени одбио њен одштетни захтев, јер не постоји осигуравајуће покриће.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредаба члана 2 став 1 тачка 1, 14 став 1, 15 став 1, 17 став 1 Закона о обавезном осигурању у саобраћају те члана 154, 173 и 174 Закона о облигационим односима одлучио као у ставу првом изреке.

Оваква одлука првостепеног суда је делимично правилна.

Неосновани су наводи жалбе туженог којима се оспорава утврђено чињенично стање јер се тужила није повредила у аутобусу осигураном код туженог. Ово стога што је првостепени суд оценом изведених доказа, и то исказа тужиље саслушане у својству парничне странке, те исказа сведока ВВ и ББ, као и дописа Секретаријата за саобраћај, Дирекције за јавни превоз од 30.11.2016. године и Полисе обавезног осигурања путника у јавном саобраћају од последица несрећног случаја "Сава осигурање" број 020565, правилно утврдио да је до повреде тужиље дошло у аутобусу 601, марке "МАЗ" 103065, гаражног броја ..., регистарских ознака ..., ИД број ..., који припада "Ћурдић" доо, односно "LDM group" доо, а које возило је осигурано код туженог, па су без утицаја наводи жалбе да постоји одсуство доказа у погледу ове битне чињенице.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио материјално право када је ставом првом изреке обавезао туженог да тужили на име накнаде по Полиси осигурања путника у јавном превозу исплати износ од 96.456,00 динара, са припадајућом каматом. Разлоге и правни закључак првостепеног суда у овом делу прихвата и овај суд.

Међутим, погрешно је првостепени суд применио материјално право када је обавезао туженог да тужиљи исплати на име накнаде нематеријалне штете износ од и то на име душевних болова услед умањења животне активности износ од 125.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 180.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 150.000,00 динара.

На обавезно осигурање путника у јавном саобраћају од последица несрећног случаја односе се одредбе чл. 14-18. Закон о обавезном осигурању у саобраћају ("Сл. гласник РС", бр. 51/09 ... 93/12). Према одредби члана 14. став 1. тог закона, власници, односно корисници превозних средстава којима се обавља јавни превоз путника дужни су да закључе уговор о осигурању путника од последица несрећног случаја, а према ставу 3. истог члана, закључење уговора из става 1. овог члана, не искључује обавезу закључења уговора о осигурању од одговорности. Одредбама чл. 17. ст. 1. и ст. 3. Закона о обавезном осигурању у саобраћају прописано је да путник у јавном превозу кога задеси несрећни случај, има право да захтева да друштво за осигурање са којим је закључен уговор о обавезном осигурању путника, непосредно њему изврши своју обавезу из уговора о осигурању, при чему право на осигурану суму путник има независно од тога да ли има право на накнаду штете по основу одговорности превозиоца.

Уговор о осигурању путника у јавном саобраћају од последица несрећног случаја закључен између транспортне организације за јавни превоз путника и осигуравајуће организације је уговор у корист трећег лица. Организација за осигурање не исплаћује по овом основу накнаду штете већ уговорени износ од суме осигурања, па путник на овај уговорени износ има право без обзира на кривицу превозиоца. У конкретном случају, предметном полисом обавезног осигурања путника у јавном саобраћају од последица несрећног случаја "Сава осигурање" број 020565 се утврђује да је осигурана сума услед смрти путника 8.000 евра, услед губитка опште радне способности (инвалидитета) до висине од 16.000 евра, а за губитак зараде и стварне и нужне трошкове лечења до висине од 4.000 евра. Тужиља својим тужбеним захтевом између осталог тражи и накнаду по основу нематеријалне штете и то због претрпљених физичких болова, страха и умањења опште животне активности. Међутим, ови видови штете нису покривени предметном полисом која је важила у време штетног догађаја, због чега по налажењу овога суда тужиљи не припада право на тражену накнаду.

Са друге стране, правилно је становиште првостепеног суда да у конкретном случају тужиља има право на исплату сразмерног износа осигуране суме која је уговорена полисом и то за губитак опште радне способности до висине 16.000 евра, (из табеле инвалидитета који су саставни део Општих услова за осигурање и полисе произилази у тачки 153 да умањена покретљивост ручног зглоба, компарирана са здравом руком смањење до 1/3 покрета у зглобу износи до 10%), а код утврђеног да је код тужиље дошло до умањења животне активности од 5% трајно, те је суд тужиљи правилно досудио износ од 96.456,00 динара, који износ представља 5% од износа осигуране суме од 16.000 евра, односно износ од 800 евра у динарској противвредности према курсу важећем на дан закључења уговора.

Из наведених разлога применом члана 390 и 394 тачка 4 ЗПП одлучено је као у

ставу првом и другом изреке ове пресуде.

Како је преиначена одлука првостепеног суда, то је иста утицала и на висину досуђених трошкова, због чега је применом члана 165 Закона о парничном поступку овај суд, а имајући у виду да извршено преиначење утиче на висину досуђене таксе на тужбу и одлуку, тако да иста обзиром на вредност спора а према висини усвојеног тужбеног захтева износи 5.758,24 динара, обавезао туженог да тужиљи поред износа који су досуђени првостепеном одлуком и то за трошкове састава тужбе и три образложена поднеска у износу од по 9.000,00 динара, на име приступа на седам одржаних рочишта у износу од по 10.500,00 динара, на име приступа на три неодржана рочишта у износу од по 6.000,00 динара те вештачења у износу од 30.000,00 динара, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 169.016,48 динара.

Захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен јер у овом поступку није успео у целости, па је одлучено као у ставу четвртом изреке сходно одредби члана 165 ЗПП.

**Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић